

[Løvig Simonsen]

miljøet til gode. Så skal man ikke komme her i dag og sige, at vi ikke laver en miljøforsvarlig løsning. Det synes jeg er flot. Jeg synes, det er dejligt.

Så finder jeg også anledning til at aflive en anden myte, nemlig spørgsmålet om fiskeriministerens udtalelser, som var refereret i Politiken i fredags, om, hvad det vil betyde, hvis man får en nedsættelse af saltindholdet i Østersøen på 0,03 promillepoint. Jeg synes, det er vigtigt også at få en tilkendegivelse her, fordi det er umuligt – det ved jeg udmærket godt – i en kort samtale med journalister at referere et helt forløb i et samråd. Men jeg mener, jeg erindrer noget om, at ministeren også i samrådet gav udtryk for, at man ikke kunne afvise, at en kunstig ø også ville være med til at skabe nye gydepladser, altså et positivt element.

Endelig vil jeg gerne sige til hr. Gade: Det har aldrig været og vil aldrig blive Socialdemokratiets opfattelse, at vi skal lade polakkerne betale for det, vi forurener. Jeg må nok sige, at det var en absurd tankegang, ikke mindst i betragtning af det, vi har beskæftiget os med i de seneste år herhjemme, i EF, i Norden og andre steder.

Hvad har vi arbejdet for? At vi igennem Nordisk Investeringsbank kunne afsætte penge, der kunne forbedre miljøet omkring Østersøen, og at vi i Folketinget gennemførte en Østersø-miljøordning. Og endelig – og det håber jeg også fru Lone Dybkjær vil kunne bekræfte – var man ved Rønnebymødet sidste år helt klar over, at nu skulle task force-gruppen i gang, også for at kunne lave en handlingsplan, der samtidig kunne sætte økonomi bag, nemlig penge fra såvel Den Europæiske Investeringsbank som fra andre banker, for man var klar over, at nu skulle der ydes en indsats.

Nu vil jeg ikke gå yderligere ind i debatten om fru Lone Dybkjærs ministertid, men jeg vil alligevel gerne lige sige, at i det statusnotat – for det er det, jeg holder mig til – har man i hvert fald konkluderet, at på denne baggrund – altså når man gennemgår de forskellige modeller – foregår der for øjeblikket mellem danske og svenske trafikministre en klargøring af de politiske problemer i relation til en kombineret forbindelse – og kun den.

Endelig vil jeg ganske kort sige, at når det drejer sig om den kombinerede forbindelse, vil broelskabet ifølge beregningerne kunne for-

rente den investerede kapital med en realrente på over 7 pct. p.a., mens det vurderes fra både svensk og dansk side, at jernbanedelen vil kunne give en realforrentning på 5 pct. p.a. eller noget derover. Det er ministerens tal fra den 10. september. Samtidig gør hun opmærksom på, at på daværende tidspunkt kostede både bro og sænketunnel m.v. 12,3 mia. kr., hvoraf 4,6 mia. kr. vedrører landanlæg.

Det er ikke de tal, vi taler om i dag, og det skyldes bl.a. de miljøundersøgelser, som er sat i gang. Det er jeg tilfreds med, for det beviser også det, jeg har sagt fra begyndelsen, at miljøet koster penge, og at vi må ofre noget på de foranstaltninger, der skal til for at minimere de påvirkninger, som ikke kan undgås, uanset hvilken forbindelsesform vi vælger.

Fiskeriministeren (Kent Kirk):

Jeg vil gerne svare hr. Løvig Simonsen vedrørende den artikel, der er refereret i Politiken i fredags, og sige helt klart, at situationen omkring Østersøen absolut ikke vil medføre, at torskene vil blive væk fra Østersøen. Det, der er det afgørende, er gydeforholdene i Østersøen, og det er klart, at de, som man også var inde på tidligere i debatten, kan påvirkes af saltholdigheden. Og det, der sker, er, at hvis saltholdigheden er for lav, når torskene gyder, vil æggene synke for langt ned mod havbunden.

Men der er enighed om, at vi foretager videre undersøgelser, og der er også enighed om, at det, vi skal sikre os, er, at vi holder den rigtige saltholdighed, så vi ikke forringer torskernes gydemuligheder. Derfor må vi klart afvise den sammenblanding, der har været af tingene i den artikel, der refereres til.

Så vidt jeg kan se, er vi i en situation, hvor vi kan sikre, at torskebestanden også kan udvikle sig godt i Østersøen, selv når vi har fået en Øresundsforbindelse.

Agnete Laustsen (KF):

Ikke uventet har en stor del, ja, faktisk den overvejende del af debatten om Øresundsbroen handlet om de nære problemer i forbindelse med anlægget.

Tilsvarende har den voksende mængde avisindlæg, henvendelser til Folketinget og enkeltmedlemmer heraf, møder osv. ret ensidigt fokuseret på frygt for miljøforstyrrelser, støjgener, trafikbelastninger osv., hvis omfang søges do-